

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum Episcopus possit habere proprium? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Ad tertium dicendum, quod ille qui ad episcopatum assumitur, assumit statum perfectionis secundum aliquod perfectionis genus; a quo si impediatur, ad aliud genus perfectionis non tenetur, ut scilicet necesse sit eum ad statum religionis transire. Imminet tamen sibi necessitas, ut animum retineat intendendi proximorum salutem, si opportunitas adsit, & necessitas requirat.

ARTIC. VI.

Utrum liceat episcopo aliquid proprium habere?

881

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod Episcopo non liceat aliquid proprium possidere. Dominus enim dicit Matthæi decimonono, Si vis perfectus esse, vende, & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & veni, & sequere me. Ex quo videtur, quod voluntaria paupertas ad perfectionem requiratur. Sed Episcopi assumuntur ad statum perfectionis. Ergo videtur, quod non liceat eis proprium possidere.

*inf. q. 186
a 3. ad 5
& opus.
18. c. 17.
& 18.*

¶ 2 Præterea, Episcopi in Ecclesia tenent locum Apostolorum, ut dicit glossa *, Luca decimo. Sed Apostolis Dominus præcepit, ut nihil proprium possiderent, secundum illud Matthæi 10. Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris. Unde & Petrus pro se & pro alijs Apostolis dicit, Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te; Matth. 19. Ergo videtur, quod Episcopi teneantur ad huiusmodi mandati observantiam, ut nihil proprium possideant.

*et gl. Be-
da, c. 10.
in Lu. a,
non longe
a pri. 1. 2*

¶ 3 Præterea, Hieronymus dicit ad Nepotianum *, Cleros Græcè, Latine fors appellatur, propter quod clerici dicuntur, quia de sorte Domini sunt, vel quia ipse Dominus fors, id est, pars clericorum est. Qui autem Dominum possidet, nihil extra Deum habere potest. Si autem aurum, si argentum, si possessiones, si variam suppellectilem habet, cum istis partibus non dignatur Dominus fieri pars eius. Ergo videtur, quod non solum Episcopi, sed etiam clerici debeant proprio carere.

*tom. 1. Es
refertur
12. q. 1. c.
clericus.*

SI 2 SED

12 q. 1. c. *Epif. opi.* SED contra est, quod dicitur 12. q. 1. * Episcopus de rebus proprijs, vel acquisitis, vel quicquid de proprio habet, hæredibus suis derelinquat.

epif. 45. non mul. sũ remo- ti à j. s. 2 RESPONDEO dicendum, quod ad ea que sunt supererogationis, nullus tenetur, nisi se specialiter ad illud voto astringat. Vnde Augustin. * dicit in epistola ad Paulinam & Armentarium, Quia iam vouisti, iam te obstrinxisti, aliud tibi facere non licet. Priusquam esses voti reus, liberum fuit, quod esses inferior. Manifestum est autem quod viuere absque proprio, supererogationis est. Non enim cadit sub præcepto, sed sub consilio. Vnde Matthæi decimonono, cum dixisset Dominus adolescenti, Si vis ad vitam ingredi, serua mandata: postea superaddendo subdidit, Si vis perfectus esse; vade, & vende omnia que habes, & da pauperibus. Non autem Episcopi in sua ordinatione ad hoc se obligant, vt absque proprio viuant, neque etiam viuere absque proprio ex necessitate requiritur ad pastorale officium, ad quod se obligant. Et ideo non tenentur Episcopi ad hoc, quod sine proprio viuant.

9. 184. a. 3. Ad primum ergo dicendum, quod sicut supra habitum est *, perfectio Christianæ vitæ non consistit essentialiter in voluntaria paupertate; sed voluntaria paupertas instrumentaliter operatur ad perfectionem vitæ. Vnde non oportet, quod vbi maior paupertas est, ibi sit maior perfectio: quinimmo potest esse summa perfectio cum magna opulencia. Nam Abraham, cui dictum est Genes. decimo septimo, Ambula coram me, & esto perfectus, legitur fuisse diues.

*super illud Mat. 10. 10. 9. * lib. 2. c. 10 à me. 10. 4.* Ad secundum dicendum, quod verba illa Domini possunt tripliciter intelligi. Vno modo, mystice, vt non possideamus, neque aurum neque argentum; id est, vt prædicatores non innitentur principaliter sapientiæ & eloquentiæ temporali, vt Hieronymus exponit. Alio modo, sicut August. * exponit in lib. de Consensu Euangelistarum, vt intelligatur hoc Dominum non præcipiendo, sed magis permitiendo dixisse. Pet. misse

misit enim eis, ut absque auro & argento & alijs sumptibus ad prædicandum irent, accepturi sumptus vitæ ab his quibus prædicabunt. Vnde subdit, Dignus est enim operarius cibo suo. Ita tamen, quod si aliquis proprijs sumptibus uteretur in prædicatione Evangelij, ad supererogationem pertineret: sicut Paulus de seipso dicit primæ ad Corinthios nono. Tertio modo, secundum quod Chrysostomus exponit, ut intelligatur illa Dominum præcepisse discipulis, quantum ad illam missionem, qua mittebantur ad prædicandum Judæis, ut per hoc excitarentur ad confidendum de virtute ipsius, qui eis absque sumptibus prouideret. Ex quo tamen non obligabantur ipsi vel successores eorum, ut absque proprijs sumptibus Euangelium prædicarent. Nam & de Paulo legitur secundæ ad Corinth. 11. quod ab alijs ecclesijs stipendium accipiebat ad prædicandum Corinthijs: & sic patet, quod aliquid possidebat ab alijs sibi missum. Stultum autem videtur dicere quod tot sancti Pontifices, sicut Athanasius, Ambrosius, & Augustinus, illa præcepta transgressi fuissent, si ad ea seruanda se crederent obligari.

Ad tertium dicendum, quod omnis pars est minor toto. Ille ergo cum Deo alias partes habet, cuius studium diminuitur circa ea quæ sunt Dei, dum intendit his quæ sunt mundi. Sic autem non debent, nec episcopi, nec clerici proprium possidere, ut dum curant propria, defectum faciant in his quæ pertinent ad cultum diuinum.

ARTIC. VII.

882

Vtrum Episcopi mortaliter peccent, si bona ecclesiastica qua procurant, pauperibus non largiantur?

quoli. 6. ar. 12.

Ad septimum sic proceditur. Videtur, quod episcopi mortaliter peccent, si bona ecclesiastica quæ procurant, pauperibus non largiantur. Dicit enim Ambrosius exponens illud Luc. 12. Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit. Proprium nemo dicat quod è communi plus quam sufficiat sumptum, & violentè obtentum est. † Et postea subdit, Neque

in ser 81 declinatio ad fi. to. 3. eodem loco nunc dicto.

§ 3 minus

in Hom. super illud Pauli, Salutate Prijsam & Aquilam, anse me. Et habetur intermediationem post expositionem epistolæ ad Rom. 1.4.